

[Jørgen Peder Hansen.]

radioen. Det kan imidlertid ofte være forbundet med betydelige vanskeligheder, idet modtageforholdene ikke altid er de allerbedste. I den udstrækning, dette skyldes atmosfæriske forhold, er der vel ikke meget at gøre ved det, men jeg er fra flere forskellige sider gjort opmærksom på, at det også skyldes, at Danmarks radios kortbølgesender er alt for svag til at gå ordentligt igennem. Dette kunne naturligvis skyldes, at modtagematerialet, d. v. s. modtager- og antenneforholdene, er af for ringe kvalitet, men da der om bord i de allerfleste skibe forefindes et udmærket materiel, melder der sig det spørgsmål, om den kortbølgesender, som anvendes, er tilstrækkelig kraftig.

Det viser sig, at den danske sender, som anvendes, er en sender på 50 kW styrke. De sendere, der anvendes i Norge og Sverige, er 5 gange så kraftige, nemlig på 250 kW styrke. Programmerne fra Norge og Sverige går da også meget bedre igennem end de danske programmer. Dette rejser det naturlige spørgsmål, om vi ikke skulle prøve at sigte mod etablering af en kraftigere sender.

Samtidig er der blandt interesserede søfolk givet udtryk for, at det ville være særdeles ønskværdigt, om udsendelsernes varighed kunne forlænges og udsendelserne eventuelt gentages på forskudte tidspunkter, ud fra det ganske enkle synspunkt, at man derved kunne afhjælpe ulemperne ved de atmosfæriske forstyrrelser, som ofte er temmelig lokalt afgrænset.

Jeg er knap helt klar over kvaliteten af udsendelserne til Grønland, men efter at jeg har stillet mit spørgsmål til den højtærede kulturminister, er jeg fra flere sider gjort opmærksom på, at der kunne ønskes bedre forhold for modtagelse også i denne vor nordligste landsdel.

Lad mig endelig understrege, at jeg er overbevist om, at et imødekomende svar vil blive modtaget med den største glæde blandt alle danske i udlandet. Dette at opholde sig fjernt fra hjemstavn, ofte under meget vanskelige vilkår, skærper interessen for radiokontakten. Det er svært nok i disse år at interessere vore unge for til eksempel at gå ind i søfartserhvervet, og vi kan ikke undvære unge på disse pladser. Det er endvidere svært for søfolk og andre danske fjernt fra bopælen eller hjemlandet at del-

tage i den offentlige debat på møder eller i avisernes spalter; det er derfor vanskeligt for disse mennesker at komme til at føre deres synspunkter så stærkt frem, som det ofte gøres fra anden side. I denne tid er radioen i gang med julehilsenerne til søens folk, og måske har den højtærede kulturminister en glædelig meddelelse til disse mennesker.

Jeg skal derfor rette det spørgsmål til den højtærede minister, om ministeren vil medvirke til en snarlig udvidelse af sendetiden og forbedring af sendestyrken af Danmarks radios kortbølgeudsendelser, således at disse udsendelser i højere grad kan blive det naturlige bindeled til vore søfolk og andre danske i udlandet.

Ministeren for kulturelle anliggender (Sølvhøj): Danmarks radios kortbølgeudsendelser omfatter særlige udsendelser til danske skibe i udenrigsfart, og der sendes nu en halv time daglig på 5 forskellige tidspunkter i 5 forskellige retninger. Ud over disse udsendelser har Danmarks radio også i sine øvrige kortbølgeudsendelser en række programmer på dansk: der sendes til Nordamerika, Sydafrika, Nordafrika, mellemøsten, Sydamerika og det fjerne østen. For kortbølgeudsendelser gør der sig en række særlige forhold gældende. De atmosfæriske forhold kan vanskeliggøre, til tider endog umuliggøre, modtagelse fra selv kraftige sendere, og dertil kommer, at der på kortbølgebandet finder en udtalt konkurrence sted, under hvilken ikke mindst de større lande udfolder store bestræbelser med særdeles kraftige sendere for at blive hørt i den fjerneste krog. Den politiske propaganda spiller her en ikke uvæsentlig rolle.

Det er imidlertid Danmarks radios opfattelse, at den danske kortbølgesender med sin forholdsvis beskedne senderstyrke på 50 kW, som det ærede medlem nævnte, har rimelige muligheder for at blive opfanget så godt som overalt i verden, når blot lytterne ud over den fornødne interesse har ordentlige antenneanlæg og gode modtagere. Med hensyn til danske skibes muligheder for at aflytte kortbølgesenderen har man dog undertiden i kortbølgetjenesten det indtryk, at skibenes antenneanlæg måske ikke altid er tilstrækkelig velegnede.